

VODA

moj brat je beskoristan
kao jedini od dece

kad god je napolju uvek nestane
upropašćuje odeću kvari stvari

tu su hladne senke
jarko lišće

jesen
dan

brat lupa dlanovima po površini jezera
duva da se zatalasa

da se manje dosađuje govori o sebi
u množini

sedimo mirno
gledamo praznu vodu

pazimo da ne nakvasimo ništa od odeće
pa niko neće moći da nas pronađe

tamo pod vodom ima slobode
tamo živi riba prava

jegulja zvana Nemanja

šaran zvani Marko

i lignja Sava

ČEGA IMA U DVORIŠTU

– čega sve ima u dvorištu?

– u dvorištu je
providan led
preko lišća
zelenog i žutog

vodena para iz šahta
sunce se pomalja

deca puše na igralištu
viseći sa vrteške

Burduš iz komunalnog
nabija šut u kontejnere

– šta još?

– i još su se letos namnožile kreje
zbog blizine šume
i sada potiskuju vrane

zaposlele sve žice
grane
i drveće
gledaju nekud
dole

a dve ptice
su se izdvojile
sede na ogradi obdaništa

jedna govori drugoj:
bez tebe ne postojim
ne dišem
ne živim
nebo mi se vrtloži nad glavom
nikad se nikada rastati nećemo
sve zrnavlje
i sve insekte šumske

i poljske
sva nošena vetrom semena
i sva dobra vremena
sve lešnike ovoga sveta
posvećujem
tebi

eto šta sve srećemo sada u dvorištu
u pola deset
16. oktobra

i tako je sve to jasno
tako naglašeno
očigledno

DAN BERBE

jesen je
doba berbe
komšije idu u gradove
a putnik
sred bela dana izlazi u povrtnjak
zagleda povrće
vidi da prema njegovoj kući puzi
ili reklo bi se polagano dolazi
jedan manji
zec ili možda krtica čak

pogleda pažljivo
šta to bi
i odjednom neka emanacija
neka svetlost iz davnina
stara sedam milijardi godina
prozračni
sve što ulazi u njegov vidokrug –
i uredne leje peršuna i šargarepe
i snopove okolo
i livadicu iza ograde

i vidi – jeste, došao je zec
i to nije samo zec

no je povrtarev
najbolji drug

pa se nasmeje
i tako mu bude lepo i lako
i vreme je sušta divota
i trominutno stajanje u povrtnjaku je
kao celi život
kao 144 godine
ljudskog života

i glava se puni velikim važnim mislima
i izgleda nešto novo otpočinje

i upravo tada
posmatrač uočava
unutrašnju stranu svih predmeta
unutrašnju stranu lopti zaboravljenih nasred vrta
unutrašnju stranu plodova

i vaskolikog voća
i povrća

KONSTANTNI TELEFONSKI POZIVI KASNO U JESEN

kasno u jesen naglo skoči
broj poziva
(pa čak i napon u telefonskoj mreži oslabi)
celo telo pokušava nekog da dobije

stomak zove gradski vodovod

noga zove levi džep
letnje jakne
okačene u predsoblju

potiljak uporno zove krsta

pršljenovi
zovu jedni druge

noge iz nekog razloga hoće da dobiju
prljave čarape i tri para obuće istovremeno

kažiprst zove mašinu
za mlevenje mesa i kućni savet

srce zove miliciju

a obrve zovu teme
i grudi zovu teme
i čak i zadnjica zove teme

i pritom
niko se nigde
ne javlja

na svaki takav poziv
čovjek premoren
mahinalno ispruži ruku

ali se seti
ne
ni ovo nije za mene

JUN 1914.

1.

zna se da ima svaki brat
svoja najdraža vremena

njegova su dva meseca pred rat
i sam rat

i naročito jun 1914.
kada je prababa zaljubljena

2.

u jednog ranjenog oficira kome je ostalo još malo od života
kućom lepršavih zavesa vlada promaja i lepota

kroz prozor dopire miris trave i fijuk kose
u pokrajnjoj sobi zuje na staklu ose

gore cepelin lagano među oblake sklizne
jedan seljak trči po obodu šume, od sreće zaboravio na čizme

3.

život je posebno lagan i pun pred veliku tamu
riba dođe i hoće da zagriže sama

i svaki kredenac je skrivalac slatkiša
iz svih predmeta izbija zeleni sjaj

4.

tamo
ono trenutno postaje beskrajno
bukvalno – ono uopšte nema kraj

POREDAK ŽIVOTA

1.

obični rečni dabrovi
zbacuju brkatog predsednika
močvarne republike

i počinje novi život

2.

oslobodilačka vojska uklanja
iz prestonice unakažene građevinskom mašinerijom
silne savremene arhitekta
gradsku vladu
koja je izgubila ljudsku fizionomiju
i federalne bande

i počinje novi život

3.

i baš iznenada
svi crnci
stradali u grozotnom zemljotresu
budu pronađeni živi na drugoj strani planete

svaki ima kuću
pola hektara zemlje
koze
žvinu

počinje novi život

4.

u centralnoj Evropi
eksplodira nuklearna elektrana
svi su u panici
svi beže ali
ispostavi se da je

radijacija zdrava –
leči svaku
bolest

alkoholičarima sada
izraste nova
rezervna jetra

mortalitet opada

počinje nešto novo –
život

5.

i smrt posustaje
i stanovništvo raste
i svaku napuštenu verenicu
čeka neopisiva sreća
i nepresušna ljubav
i lepa dečica

i novi život

6.

znate li
da kod lepotica
sada najbolje prolaze
debeli baksuzi?

znate li
da cure živčane
i bubuljičave
neizostavno obilaze nežni
neustrašivi prinčevi?

i počinje
novi život

7.

sada svako slavi
rođendan (sve sa hranom, pićem i poklonima)
svaki dan

svaki novi dan

8.

i još malo o privatnom:
evo te, slavljeniče, sred slavlja
tu su i sestrice vanilice zaljubljene u tebe
i tvoj prijatelj brat koh
i marcipan od strica
spreman da dà život za tebe
i slatko i drago žito sa šlagom
koje plovi kroz nebesku plavet

svi su
živi i mladi
kao u svojim najlepšim godinama
minulim zlatnim
pozdravljaju te orkestrima
iskričavim prskalicama
vatrometima
zagrljajima

9.

pa onda
kada čovek pomisli da umire
(a zapravo ne umire nimalo)
sav njegov novi život
krasni
proleti mu pred očima

10.

i sada kada se
čovek rodi
vidi budućnost
jednu divnu budućnost
novi život
kao da mu je pred očima

11.

i konkretno:
vidi ta beba
među praznicima
svadbama i jubilejima
trubama i fontanama

svaka stvar se raduje i živi
i više nema truleža
i smrti

niko nije popadao
i ne smrdi

i niko nikom ne može nauditi
nikoga ne može prevariti
i proterati

i svi svima praštaju
svi se poštuju

12.

takav je

poredak
života

drugačije
i ne treba biti

(*S ruskog prevela **Ana Rostokina***)